

поздравили дѣдо хаджи Софрония, поздравили го и потеражджитѣ, но единѣ отъ тѣхъ—турски циганинѣ, който по нѣкога отивалѣ по просия въ манастиря, крѣвнишки го изгледѣлѣ и започналѣ да шушнѣ нѣщо на другаритѣ си. Тази ненадѣйна и неприятна срѣща омѣжнила и разтревожила до толкова добродушния, чувствителенѣ и състрадателенѣ старецѣ, щото избликѣ отъ сълзи прѣпѣлнили проникателнитѣ му очи и едри горѣщи капки закапали по расото му, а свирепитѣ крѣвнишки погледи на турския циганинѣ и подозрителното шушнѣти не му прѣдвѣщавали нѣщо добро—внушавали му нѣщо страшно.

Мисълѣта, че този звѣрь въ